

ПРЕС КЛИПИНГ

29. септембар 2015.

НАСЛОВИ

- NATURA Plate isplatili u dukatima;(str.2)
STAKLARCI PORUČUJU: Više nema šale, Cvetane plaćaj račune; (str.4)
Светска банка: Србија изашла из рецесије; (str.5)
Zaostale plate radnicima IPM Majdanpek isplaćene zlatnicima; (str.7)
Sindikati i odbrana javnog sektora; (str.8)
Наћи посао за младе, старије, отпуштене...; (str.10)
Исплати ли се тужити државу; (str.11)
Penzioneri pravdu zbog penzija traže u Strazburu; (str.12)
Penzioneri će zaštitu svojih prava tražiti u Strazburu; (str.13)
Penzioneri će zaštitu svojih prava tražiti u Strazburu;(str.13)
PENZIONERI ĆE SVOJA PRAVA TRAŽITI U STRAZBURU;(str.14)
-

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/593895/NATURA-Plate-isplatili-u-dukotima>

NATURA Plate isplatili u dukotima

Ivan Popović, Gorica Avalić

Radnici „Zlatare Majdanpek“ su umesto pet zaostalih plata dobili dukote u vrednosti zarade.

Ovakvu odluku poslovodstvo Industrije za preradu metala u čijem sastavu posluje i majdanpečka zlatara donelo je u dogovoru sa sindikatima, a na inicijativu radnika, saznaje „Blic“.

Inicijativa radnika

- Tačno je da smo dobili zlatnike, ali bolje i to nego da smo ostali bez ičega. Mi smo tražili da tako budemo isplaćeni i dobili smo zlatnike u vrednosti zaostalih neto plata - kaže jedna od radnica.

Svi zaposleni u „Zlatari Majdanpek“ dobili su onoliko zlatnika koliko je bilo dovoljno da se podmire zaostale plate, i to pomnoženo sa veleprodajnom cenom od 4.500 dinara po gramu zlata. Prilikom pregovora, podršku radnicima i njihovim sindikatima pružilo je i Veće samostalnih sindikata.

Svi zaposleni pristali na isplatu u zlatu: „Zlatara Majdanpek“

Novi poziv za privatizaciju

Republička Agencija za privatizaciju objavila je novi javni poziv za privatizaciju Industrije za preradu Majdanpek, u okviru koje posluju „Zlatara Majdanpek“ i „Megaplast“ Donji Milanovac. Početna cena je nešto više od 1,5 miliona evra, a prodajna dokumentacija se može otkupiti do 6. oktobra, dok je otvaranje ponuda zakazano za 14. oktobar. Kako „Blic“ nezvanično saznaje, potencijalni kupac iz Turske je već otkupio prodajnu dokumentaciju, iako je na njegovu adresu nedavno stigao preteći mejl sadržine: „Turčine, ukoliko kupiš ‘Zlataru‘, obiće ćeš sve srpske zatvore zajedno s rukovodstvom“.

- Izvršili smo pritisak na poslovodstvo i inicirali ovakav vid isplate budući da u slučaju prodaje novi vlasnik nije u obavezi da isplati zaostale zarade, pa je ovo bio jedini način da radnici dobiju ono što im pripada. Pregovori su vođeni dugo, ali je na kraju poslovodstvo isplatilo radnike - kaže Dejan Matejević, predsednik Veća samostalnih sindikata za Borski okrug.

Pisani pristanak

Poslovodstvo je, kako kažu, oprezno ušlo u ovaj vid isplata zarada kako bi se poštovala zakonska procedura. Pre isplate anketirani su radnici i svih 315 se pisano izjasnilo za ovaj način isplate.

- U restrukturiranju smo od 2006. i poslujemo bez zaduživanja. Radnici su inicirali sastanak i više puta smo se sastajali kako bismo došli do pravog rešenja. Anketirali smo radnike i tek nakon pristanka svih, isplatili zlatnike umesto zarada - kaže Milica Jasenski, direktorka „Zlatare Majdanpek“.

Pad kupovne moći

Usaglasili smo se da je ovo jedini mogući način da se zarada isplati, jer mi kao fabrika poslujemo od kupovne moći građana, koja znatno opada kao i promet u našim prodavnicama. Nismo imali novac da isplatimo, pa smo zato prihvatili prirodni vid i odredili cenu, ali ono na šta mi ne možemo da utičemo jeste cena po kojoj će menjači otkupiti zlatnike od naših radnika - dodaje direktorka Jasenski.

Milojko Arsić, profesor Ekonomskog fakulteta, smatra da je u pitanju neobičan način isplate.

- Neobično je to što zlato ima tržišnu vrednost i na berzi može da se proda. Zašto bi ga prodavali radnici ako je to moglo da uradi preduzeće koje ima bolji pristup svetskim berzama od radnika. Logičnije bi bilo da je zlatara prodala zlato, pa radnicima isplatila zarade - kaže Arsić.

Bogorodica i Beli anđeo

Svaki radnik je u proseku primio po 25 grama zlata - devet dukata od po dva i dva od po tri i po grama. Radnicima su podeljeni zlatnici s motivima Belog anđela i Bogorodice. Beli anđeo je težine 3,5 grama i on je radnicima zamenjivao zarađeni iznos od 15.750 dinara. U maloprodaji ovaj zlatnik košta 23.616 dinara. Zlatnik s likom Bogorodice je težine dva grama i davan je radnicima kao zamena za 9.000 dinara. U maloprodaji je njegova cena 13.613 dinara. Dukati su od 22-karatnog zlata, odnosno finoće 900. Cena zlata na

berzama trenutno iznosi 1.145,80 dolara za uncu, odnosno 36,8 dolara po gramu. Preračunato u dinare - 3.944 dinara za gram. U zlatarama „Zlatare Majdanpek“ gram staje oko 6.800 dinara.

<http://www.blic.rs/Vesti/Ekonomija/594086/STAKLARCI-PORUCUJU-Vise-nema-sale-Cvetane-placaj-racune>

STAKLARCI PORUČUJU: Više nema šale, Cvetane plaćaj račune

G. Jevremović

Samostalni i Nezavisni sindikati Srpske fabrike stakla iz Paraćina pozvali su danas vlasnika Cvetana Vasileva da plati račune za utrošene energente "Srbijagasu" i EPS i nastavi da investira, te na taj način prekine agoniju preduzeće jer će se u suprotnom mašine ugasiti.

- Ovo je poslednja opomena menadžemnetu i vlasniku Vasilevu od koga očekujemo da se javno oglasi i kaže šta namerava. Više nema šale sa Staklarom, tražimo da fabrika radi i ne zanima nas ko će njome da rukovodi. Vlada Srbije treba da u komunikaciji sa Vasilevim dođe do konačnog rešenja. Ima zainteresovanih za kupovinu Staklare. Nama visi mač nad glavom, u dugovima smo do guše, svesni smo da bez investiranja nema daljeg rada. Ni dinar za struju nije plaćen Nema šanse da nastavimo dalje, ako se ne preduzmu neki odlučniji koraci državnih organa. Odbili smo predlog menadžementa da odustanemo od isplate zarada i isplaćene su sa desetak dana zakašnjenja - kaže predsednik Samostalnog sindikata Živojin Matejić.

Sindikalci Staklare su u otvorenom pismu postavili pitanje menadžementu i vlasniku Vasilevu:

- Šta će biti sa Srpskom fabrikom stakla? - i to obrazložili zabrinutošću zaposlenih. Kažu da su reprezentativni sindikati imali značajnu ulogu u očuvanju Staklare proteklom periodu i da s pravom traže odgovor na to pitanje.

- Reprezentativni sindikati su svesni situacije u kojoj se nalazi fabrika pa je zbog toga i zabrinutost očigledna. Još ne postoji izmirenje duga prema javnim preduzećima, bankama, privatnim preduzećima i blokada računa Staklare još traje.

Shvatajući da bez dodatnog investiranja nema boljitka za fabriku i za njene radnike, tražimo odgovor od vlasnika Cvetana Vasileva, Nadzornog odbora i menadžmenta, kada će doći do ulaganja, navodi se u saopštenju sindikata.

<http://www.politika.rs/rubrike/Ekonomija/Svetska-banka-Srbija-izasl-iz-recesije.sr.html>

Светска банка: Србија изашла из рецесије

Овогодишња стопа привредног раста од 0,5 одсто охрабрује стручњаке, али је и даље најнижа у целом региону

ОЧЕКИВАНЕ СТОПЕ РАСТА У РЕГИОНУ

	2015.	2016.	
Албанија	2,7%	3,4%	Извор: Светска банка
БиХ	1,9%	2,3%	
Македонија	3,2%	3,4%	
Црна Гора	3,4%	2,9%	
СРБИЈА	0,5%	1,5%	

Србија је коначно у другом тромесечју ове године забележила позитивну стопа раста и изашла из рецесије. Ово је једна од добрих вести у најновијем извештају Светске банке о земљама региона који за нашу земљу предвиђа стопу привредног раста од 0,5 одсто. У претходној анализи ове међународне финансијске институције наша привреда је била једина у региону за коју је прогнозирана негативна стопа раста (минус 0,5 одсто).

- Од како је претходни извештај објављен имамо неколико добрих вести - рекао је Лазар Шестовић, главни економиста Светске банке за Србију. - Прва је да се српска економија вратила у позитивну зону. Тај раст би био већи да није било пада у пољопривреди од десет одсто, који је узрокован сушом. Друга добра вест је да је стопа незапослености смањена са 20,3 на 17,9 одсто. Кредитна активност банака бележи континуирани раст, а минус у државној каси је знатно смањен - казао је Шестовић.

Званичници СБ споменули су Србију као позитиван пример када је о смањењу буџетског дефицита реч. Мерама стезања каиша, пре свега кресањем плата и пензија, мањак у државној каси смањен је за 2,7 одсто и очекује се да до краја ове године буде око четири одсто бруто домаћег производа (БДП) или чак и мањи. Прошле године говорили смо о дефициту од седам, осам одсто, подсетио је Шестовић.

Ипак, без обзира на ове добре вести, пред српском економијом је и даље много изазова. Привреда јесте изашла из рецесије, али је стопа раста и даље најнижа у региону. У суседној Црној Гори очекује се раст од 3,4, а у Македонији од 3,2 одсто. Ниска стопа раста у Србији је у највећој мери узрокована прошлогодишњим поплавама, али и чињеницом да наша земља спроводи оштре мере фискалне консолидације.

- Очекивало се да ће ефекти ових мера бити већи и да ће привредна активност бити у паду - казао је Тони Верхеијен и додао да је ситуација боља него што су аналитичари светске банке првобитно предвидели.

Занимљиво је, на пример, да суседна Босна и Херцеговина, која се такође и то у већем обиму прошле године суочила са поплавама, ове године очекује привредни раст од 1,9 одсто.

И док је наша земља као позитиван пример споменута када је реч о смањењу расхода, на регионалним табелама и даље смо међу негативним шампионима када је реч о висини јавног дуга и уделу лоших кредита у укупним пласманима. За аналитичаре није добро ни то што је инфлација испод циља.

Јуче су се чуле оцене да Србија касни и у процесу приватизације и решавања судбине предузећа у реструктурирању, али да још постоји нада да тај посао може да се заврши у роковима који су предвиђени законом, односно до краја године. Такође, већ сада је јасно да је план о смањењу броја запослених у јавном сектору за пет одсто био преамбициозан. Према речима Тонија Верхеијена, шефа канцеларије Светске банке у Србији, влада ће морати да нађе неке додатне мере за уштеду.

Шестовић је навео да на различите видове подршке привреди Србија годишње издваја око 5,2 одсто БДП-а (око 200 милијарди динара), што је идентично расходима за образовање.

- Сама та чињеница говори да нешто не штима у систему подршке и да ту постоји простор за смањење - казао је Шестовић.

Мигранти - европски изазов

Елен Голдштајн, директорка Светске банке за југоисточну Европу, истакла је како је посебан изазов сада избегличка криза.

- Међутим, када се користи термин избегличка криза, треба рећи да је она криза за људе који су принуђени да се селе. За Европу је то изазов, а не криза, а тај изазов је могуће савладати, казала је Голдштајнова.

Она је, као илустрацију те тезе, навела податак да је у Европу стигло пола милиона избеглица, што чини свега један одсто европске популације. Са друге стране је као илустрацију навела Либан, где избеглице чине 25 одсто тамошњег становништва.

Она је споменула Србију и Мађарску као транзитне земље и рекла да им Светска банка у том случају стоји на располагању када је о евентуалној помоћи реч.

Тони Верхеијен, шеф канцеларије у Београду, касније је појаснио да је ова институција спремна да помогне, као што је то чинила прошле године када се Србија суочила са поплавама. Реч је о посебном програму кредита намењених за ванредне ситуације. О томе се, каже, разговара са званичницима Европске уније, али с обзиром на то да мигранти Србију користе као транзитну земљу засад нема потребе за таквом врстом помоћи. Србија у петогодишњем програму Светске банке има на располагању 1,6 милијарди евра и тај новац може да буде пребачен на приоритетне пројекте.

А. Телесковић

http://www.danas.rs/danasrs/ekonomija/zaostale_plate_radnicima_ipm_majdanpek_isplacene_zlatnicima.4.html?news_id=308691

Zaostale plate radnicima IPM Majdanpek isplaćene zlatnicima

AUTOR: J. B. K.

Majdanpek - Majdanpečka "Zlatara" odnosno Industrija za preradu metala Majdanpek, u čijem sastavu posluje i "Zlatara", ovih je dana u žiži interesovanja, budući da su zaposlenima zaostale plate isplaćene u zlatnicima. Za ovaj vid isplate zaostalih zarada u preduzeću koje čeka privatizacija prodajom imovine, odlučili su se nakon dogovora sa sindikatima i na inicijativu radnika. U iznalaženje načina isplate zaostalih zarada aktivno je bilo uključeno Veće samostalnih sindikata.

Od 315 radnika, koliko je zaposleno u preduzeću, 314 se pismeno, svojim potpisima i potrebnim podacima, izjasnilo za ovaj vid isplate zaostalih zarada - kaže za Danas predsednik Veća samostalnih sindikata za opštine Majdanpek, Negotin i Kladovo, Dejan Matejević, koji podseća da budući vlasnik koji kupuje imovinu preduzeća ima obavezu preuzimanja radnika, ali ne i nastalih obaveza, između ostalog i zaostalih zarada.

- Ovo je bio jedini način da radnici dobiju ono što im pripada. Pregovori su vođeni dugo, ali je na kraju posloводство prepoznalo naše zahteve i isplatilo pet zaostalih zarada radnicima - kaže Matejević.

Prodaja proizvoda Zlatare Majdanpek zavisi od kupovne moći građana koja opada, što se odražava i na promet u prodavnicama ovog preduzeća. Budući da novca nije bilo, prihvaćen je naturalni vid isplate i određena cena. Zaostale plate su obračunavane kao i da su isplaćivane u novcu, pri čemu

je gram zlata imao cenu od 4.500 dinara i svako od radnika dobio je zlatnike u vrednosti svoje plate.

- Ono na šta mi ne možemo da utičemo jeste cena po kojoj će menjači otkupiti zlatnike od naših radnika - kaže direktorka Zlatare Majdanpek Milica Jasenski.

Među radnicima, koji ipak žele da ostanu anonimni, vlada uverenje da je ovo bio jedini način. Kažu da su sami tražili da tako budu isplaćeni, kao da su i zlatnici bolji nego da su ostali bez ičega. Bilo je i onih koji su, doduše, samo na prvi pogled bili potpisani imenom i prezimenom, pa je tako na adrese brojnih redakcija prosleđen mejl u kome navodna radnica Zlatare, Milena Vodanović piše da su "umesto deset plata koliko nam je firma bila dužna dobili zlato, kao i da je neko dobio zlatne dukate, a neko lomljeno zlato", tražeći da se slučaj ispita. Kako saznajemo, nije deset nego pet plata i svi su bez razlike dobili zlatnike, a zaposleni u "Zlatari" kažu da među njima nema koleginice koja se zove Milena Vodanović.

Ovaj mejl bio je povod da se poslovodstvo IPM Majdanpek oglasi saopštenjem u kome pored ostalog navode da se radi o "pismu nepostojeće radnice ovog preduzeća sa netačnim navodima".

- Nastojeći da rešimo višemesečni problem sa isplatom zaostalih zarada, na zahtev grupe radnika i reprezentativnih sindikata, nakon višenedeljnog pregovaranja i date pismene saglasnosti svakog radnika pojedinačno, postigli smo dogovor oko načina isplata dela zaostalih zarada, a imajući u vidu izuzetno težak položaj u kojem se kao preduzeće u restrukturiranju, u postupku privatizacije, nalazimo. Moramo da konstatujemo, da nam se po ko zna koji put dešava, a sada u vreme kada proces privatizacije ulazi u završnicu, da se pozitivan tok događaja pokušava da spreči i preduzeće otera u stečaj, ne birajući pri tom mere, nizom manipulacija, poluinformacija i opstrukcija - stoji u saopštenju poslovodstva IPM-a.

http://www.danas.rs/dodaci/biznis/sindikati_i_odbrana_javnog_sektora.27.html?news_id=308682

Sindikati i odbrana javnog sektora

Da bi sindikati uspešnije učestvovali u odbrani javnog sektora neophodno je da se sindikalna strategija suštinski promeni, odnosno da ode dalje od ideologije (nefunkcionalnog) socijalnog dijaloga i političkog klijentelizma

AUTOR: MILOŠ BAKOVIĆ JADŽIĆ

Odbrana javnog sektora podrazumeva kako protivljenje neoliberalnim merama štednje tako i protivljenje privatizaciji javnih, ili državnih preduzeća.

Ove aktivnosti za sindikate mogu biti značajne, ne samo zbog načelne odbrane javnog interesa i odbrane onih koji su zaposleni u javnom sektoru, već i zato što bi te aktivnosti mogle da doprinesu revitalizaciji ugleda sindikata, kroz ukazivanje javnosti, ali i sebi samima, da sindikati mogu nešto konkretno da postignu kroz otvaranje za saradnju sa raznim pokretima i udruženjima, kao i civilnim sektorom generalno, ali ne samo nevladinim organizacijama već i manje formalnim aktivističkim grupama. Da bi sindikati uspešnije učestvovali u odbrani javnog sektora bilo bi dobro da uzmu u obzir nekoliko činjenica. Pre svega, sindikalna strategija u Srbiji se suštinski mora promeniti, odnosno mora da pođe dalje od ideologije (nefunkcionalnog) socijalnog dijaloga i političkog klijentelizma. Za to je potrebno ideološko osveženje a pretpostavka za to, ali i uslov za dalji razvoj tog progresivnog zaokreta, bila bi adekvatno političko-ekonomsko i aktivističko obrazovanje sindikalne baze, a ne samo vođstva. To bi podrazumevalo priznavanje dosadašnjih zabluda, grešaka i poraza. Novi, borbeniji, list se može okrenuti ukoliko se sindikati otarase nekih mitova koje im je nametnula vladajuća ideologija (npr. različiti interesi radništva u privatnom i javnom sektoru, veća

budžetska korisnost ovog prvog, nužna stopa nezaposlenosti, puko povećanje izvoza kao rešenje za ekonomsku krizu...).

Dalje, treba kritikovati postojeće stanje u nekim delovima javnog sektora, tj. i samokritikovati se u meri u kojoj je možda čak i u članstvu sindikata onaj mali deo neodgovornih zaposlenih koji daje povoda pro-tržišnim lobistima (analitičarima, novinarima, neoliberalnim ekspertima) da mantraju o, navodno preglomaznom, korumpiranom i parazitskom javnom sektoru. Naravno, to ne bi smelo da dovede do prihvatanja zahteva da zaposlene treba prosto otpustiti, ili "prebaciti" u privatni sektor, nego do zalaganja da se taj navodni višak radne snage relocira u one delove javnog sektora u kojima je jasno da postoje manjkovi. Usluge treba poboljšati i upravljanje demokratizovati, a ne prepustiti neoliberalima da govore kako je privatizacija lek za sve. Dosadašnja sindikalna i stručnjačka antiprivatizaciona argumentacija bavi se relevantnim pitanjima kao što su odbrana radnih mesta zaposlenih za koje je jasno da će privatizacijom biti ugrožena, prodajom domaćih resursa multinacionalnim korporacijama, problemom informacione bezbednosti, poskupljenjem usluga... Ali, dežurnim kritičarima javnog sektora izbilo bi se iz ruku dosta "argumenata" kada bi i sami sindikati ubedljivije kritikovali nestručan menadžment, prevelike raspone plata, kao i nemogućnost nekog vida participacije građana u upravljanju preduzećima koja određenim delom i sami finansiraju. Zašto ne potencirati pitanje akcija Telekomu koje su i dalje jednim delom u rukama stanovništva? Zašto ne insistirati da privatizacija medija ne može biti bolji put ka njihovoj demokratizaciji od osmišljavanja mehanizama kojima bi stanovništvo Srbije moglo uticati na uređivačku politiku usmerenu ka objektivnom informisanju? Takođe, nužan je oštiji stav prema javno-privatnim partnerstvima: mnogobrojna iskustva govore da su to formule u kojima javni partner snosi rizik, a privatni ubira profit.

Najzad, da bi se odbranilo ono što je sada javno možda se može razmisliti o tome da nije dovoljno samo se protiviti sužavanju javnog sektora, nego argumentovano zagovarati da bude veći i jači. Zar ne postoje oblasti u kojima uopšte i nemamo ozbiljan javni sektor, a koji bi mogao biti (samo)održiv čak i po tržišnim kriterijumima? Zamislimo kampanju Sindikata sakupljača sekundarnih sirovina za organizovanje javnog reciklažnog servisa, koji ne samo da je ekološki odgovoran, već i smanjuje nezaposlenost regulisanjem trenutno neformalnog ili nevidljivog rada i zapošljavanjem stručnjaka za reciklažu. Možda ovo deluje megalomanski u postojećim okolnostima, ali moglo bi predstavljati barem taktički manevar, koji bi, uz adekvatnu kampanju, doveo u pitanje zvanične dogme i izazvao simpatije javnosti, ali i senzibilisao je za drugačije društvene logike. Što je najvažnije, time bi se pripremio teren za buduće borbe: jer čak i ako se prodaju Telekom, lokalni mediji, EPS, komunalna preduzeća, ne treba zaboraviti na činjenicu da kao što se nešto javno može privatizovati, tako se i nešto privatno može resocijalizovati. Mnogo je primera rekomunalizacije, čak i u Evropskoj uniji. Nedavno je na čelo britanskih Laburista došao Korbin sa programom renacionalizacije železnica i drugih sektora u kojima je privatizacija donela povećanje javnih izdataka, kao i poskupljenje usluga, uz srozavanje njihovog kvaliteta. Šta se za početak može raditi, kako bi se osujetili napadi na javni sektor? Savremene kampanje, pokretanje peticija i širih koalicija, pozivanje na referendum, povezivanje sa drugim društvenim akterima i širim društvenim pitanjima. Ali da to ne bude samo "sindikalna stvar", već opšte-društvena, a opet paziti da postojeće stranke ne budu te koje će profitirati.

(Izvod iz izlaganja na II sindikalnom forumu koji organizuju Centar za razvoj sindikalizama i Fondacija Fridrih Ebert, kancelarija u Beogradu)

Autor je član Centra za politike emancipacije i koalicije Levi Samit Srbije

Наћи посао за младе, старије, отпуштене...

Прошле недеље Влада Србије утврдила је Закључак о утврђивању националног Акционог плана запошљавања за наредну годину, којим се за спровођење мере активне политике запошљавања у 2016. планира 3,35 милијарди динара.

Од тог износа 550 милиона динара опредељено је за запошљавање особа с инвалидитетом.

Мере су превасходно усмерене на приватни сектор и на подстицање запошљавања у мање развијеним подручјима, а приоритет ће имати млади до 30 година, вишкови запослених, старији од 50 година, лица без квалификација, они који су већ дуго без посла, особе с инвалидитетом и Роми.

У реализацији програма и мера активне политике запошљавања утврђених Акционим планом, који ће спроводити Национална служба за запошљавање, радиће се на повезивању понуде и тражње на тржишту рада, успостављању контакта с послодавцима, селекцији и упућивању незапослених код газде ради избора. Радиће се на већој професионалној оријентацији и саветовању о планирању каријере.

Послодавци који раде у приватном сектору, првенствено мала и средња предузећа, моћи ће да запошљавају незапослене из категорије теже запошљивих уз добијање државних субвенција на новоотвореним радним местима. Субвенције се исплаћују послодавцу у једнократном износу, међутим, крајњи корисник мора бити незапослено лице које се запошљава кроз ту меру. Да би се та субвенција добила, приватник мора да запосли младе до 30 година, старије од 50 година, вишкове запослених, особе с инвалидитетом и радно способне кориснике социјалне помоћи.

Висина субвенција за запошљавање незапослених лица из категорије теже запошљивих у наредној години зависиће од степена развијености општине. Тако ће се за четврту групу развијености општина давати 250.000 по радном месту, за трећу групу 200.000 по незапосленом, а за другу 150.000 динара. Наставиће се и подршка samozapošljavanju, која подразумева пружање стручне помоћи, обуку из области предузетништва и субвенцију за samozapošljavanje.

За samozapošljavanje у 2016. години одобравају се субвенције у једнократном износу од 180.000 динара по незапосленом, осим у случају samozapošljavanja особа с инвалидитетом, када је тај износ 200.000 динара. Незапослена лица добиће понуду за додатно образовање и обуку усклађену с потребама послодавца кроз процес теоријског и практичног оспособљавања.

Љ. Малешевић

Запошљавање корисника социјалне помоћи

У наредној години уводе се подстицаји за запошљавање радно способних корисника новчане социјалне помоћи. То значи да ће их НСЗ подстицати на рад. Мере се састоје из дванаестомесечне субвенције дела зараде запослених корисника социјалне помоћи од 15.000 динара месечно. Послодавац који припада приватном сектору има обавезу да незапосленог задржи у радном односу још шест месеци по истеку тих субвенција.

<http://www.dnevnik.rs/drustvo/isplati-li-se-tuziti-drzavu>

Исплати ли се тужити државу

Након одлуке Уставног суда Србије да Закон о привременом уређивању начина исплате пензија није неуставан, пензионерске организације различито реагују и спремају различите „сценарије” којима ће

наставити борбу за пензионерска права. Председник Савеза пензионера Војводине Милан Ненадић каже за „Дневник” да се та организација неће тужити с државом и ићи на суд у Стразбуру јер би то само продужило агонију пензионера, којима помоћ треба одмах, а не за годину-две.

- Још пре него што је Уставни суд донео одлуку - а претпоставили смо да ће она бити против пензионера - упутили смо допис премијеру Србије Александру Вучићу у којем смо му предложили да се што пре донесе одлука о усклађивању пензија с растом цена на мало, и то тако што их треба ускладити за три до четири одсто за 2014. и 2015. - објашњава Ненадић. - То би буует могао поднети ако се узму у обзир економски резултати о којима премијер говори. Уколико то не може, предлажемо му да Влада до краја године размотри питање ревидирања процената умањења пензија Законом о привременом уређивању начина исплата пензија, и то тако да пензије од 1. јануара наредне године које су сада умањене 22 одсто буду мање 11, а оне које су скресане за четвртину да се смање 12,5 одсто.

За разлику од челника војвођанске пензионерске организације, Удружење синдиката пензионера Србије не одустаје од тужбе против Србије Међународном људска права у Стразбуру јер сматрају да је Уставни суд донео политичку одлуку, а не економску. Председник УСПС-а Милорад Вујасиновић истиче да је Уставни суд „промашио тему” јер се бавио чињеницом да већина пензионера, чија су примања до 25.000 динара, није обухваћена Законом о привременом уређивању начина исплата пензија, што иначе није било никада спорно и на шта се они нису ни жалили.

- Оно што је битно - да је тим законом директно оштећено више од 700.000 пензионера, што је половина укупне пензионерске популације - није било интересатно за Уставни суд Србије - вели Вујасиновић. - Па чак и да се ради о мањини, а не о огромном броју грађана ове земље, Уставни суд је дужан да оцењује и штити право и грађана-појединаца без дискриминације. Тим- је Уставни суд пренебрегао једно од основних правних постулата - да су грађани једнаки пред законом, без обзира на њихов број, боју коже, вероисповест и друго.

Истиче да је УСПС шокиран таквим образложењем Уставног суда, али му је истовремено и захвалан јер је после ћутања дугог готово годину најзад омогућио пензионерима да правду потраже ван своје земље.- У борби за права пензионера и поштовање Устава, УСПС сматра ту

одлуку Уставног суда политичким памфлетом и своја права потражиће на Међународном суду у Стразбуру - закључује Вујасиновић.

Љубинка Малешевић

Брљотине неограниченог трајања

Бивши председник Уставног суда Србије професор Момчило Грубач истиче да у својој одлуци УСС и сам признаје да је пензија стечено имовинско право, али се тога не држи у оцени уставности и законитости.

- У члану 58, став 2 Устава Србије стоји да се право својине може ограничити, али само законом и уз надокнаду која мора бити тржишна - објаснио је професор Грубач. - У овом случају нема надокнаде, није речено ни колико дуго ће органичење трајати, нити у којем износу се ограничава стечено право на пензију.

NOVA EKONOMIJA

<http://novaekonomija.rs/sr/vesti-iz-zemlje/penzioneri-pravdu-zbog-penzija-tra%C5%BEe-u-strazburu>

Penzioneri pravdu zbog penzija traže u Strazburu

Penzioneri pravdu u Strazburu traže posle presude Ustavnog suda Srbije Udruženje sindikata penzionera Srbije najavilo je da će od Međunarodnog suda u Strazburu tražiti da utvrdi da li je postojao pravni osnov za umanjenje penzija.

To udruženje smatra da je Ustavni sud Srbije o tome odlučivao na osnovu političke a na prave procene, kada je doneo odluku da takvo smanjenje penzija nije u suprotnosti sa Ustavom.

Ustavni sud Srbije je prošle nedelje utvrdio da nije neustavan Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, kojim su od novembra 2014. godine umanjena primanja dela penzionera.

"Sudije Ustavnog suda nisu ni ocenjivale ustavnost tog zakona već su se upustile u obrazlaganje razloga zakonodavca za njegovo donošenje i time praktično postale poluga izvršne vlasti", navodi se u saopštenju Udruženja sindikata penzionera Srbije.

Penzioneri će zaštitu svojih prava tražiti u Strazburu

BEOGRAD -

Udruženje sindikata penzionera Srbije danas je najavilo da će od Međunarodnog suda u Strazburu tražiti da utvrdi da li je postojao pravni osnov za umanjene penzija u Srbiji jer je Ustavni sud Srbije o tome odlučivao na osnovu političke a na prave procene.

Ustavni sud Srbije je prošle nedelje utvrdio da nije neustavan Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, kojim su od novembra 2014. godine umanjena primanja dela penzionera.

Ilustracija, Beta (Nenad Petrović)

"Sudije Ustavnog suda nisu ni ocenjivale ustavnost tog zakona već su se upustile u obrazlaganje razloga zakonodavca za njegovo donošenje i time praktično postale poluga izvršne vlasti", navodi se u saopštenju Udruženja sindikata penzionera Srbije.

NOVI MAGAZIN

<http://www.novimagazin.rs/vesti/penzioneri-ce-zastitu-svojih-prava-traziti-u-strazburu>

Penzioneri će zaštitu svojih prava tražiti u Strazburu

Foto: Beta/Nenad Petrović

Udruženje sindikata penzionera Srbije danas je najavilo da će od Međunarodnog suda u Strazburu tražiti da utvrdi da li je postojao pravni osnov za umanjene penzija u Srbiji jer je Ustavni sud Srbije o tome odlučivao na osnovu političke a na prave procene.

Ustavni sud Srbije je prošle nedelje utvrdio da nije neustavan Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, kojim su od novembra 2014. godine umanjena primanja dela penzionera.

"Sudije Ustavnog suda nisu ni ocenjivale ustavnost tog zakona već su se upustile u obrazlaganje razloga zakonodavca za njegovo donošenje i time praktično postale poluga izvršne vlasti", navodi se u saopštenju Udruženja sindikata penzionera Srbije.

autor: SAizvor: Beta

PENZIONERI ĆE SVOJA PRAVA TRAŽITI U STRAZBURU

Beta

Udruženje sindikata penzionera Srbije je najavilo da će od Međunarodnog suda u Strazburu tražiti da utvrdi da li je postojao pravni osnov za umanjeње penzija u Srbiji

U Udruženju smatraju da je Ustavni sud Srbije o tome odlučivao na osnovu političke a na prave procene

Ustavni sud Srbije je prošle nedelje utvrdio da nije neustavan Zakon o privremenom uređivanju načina isplate penzija, kojim su od novembra 2014. godine umanjena primanja dela penzionera.

"Sudije Ustavnog suda nisu ni ocenjivale ustavnost tog zakona već su se upustile u obrazlaganje razloga zakonodavca za njegovo donošenje i time praktično postale poluga izvršne vlasti", navodi se u saopštenju Udruženja sindikata penzionera Srbije.